

[Erhard Jakobsen]

dermed i de nationale regeringer, opfatter det skete. Det er det, jeg har prøvet at give et indtryk af. Jeg tror ikke, at der er stor forskel på den holdning, som et konservativt britisk medlem af EF-Parlamentet og et konservativt britisk medlem af det engelske parlament har. Jeg tror heller ikke, der er stor forskel på, hvad tyske socialdemokrater eller tyske CDUere mener, når de sidder i Europa-Parlamentet, og når de sidder i det vesttyske parlament. Det er derfor, jeg har prøvet at lodde stemningen og skitsere den, sådan som jeg har fundet den. Hvis hr. Holger K. Nielsen skulle være bedre underrettet, hvad jeg ikke et øjeblik tror på, så er det naturligvis op til ham at redegøre for sit indtryk, hvor han nu har det fra. At det ikke er fra von Habsburg, det ved jeg da godt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, ikke kan være til stede nu, skal jeg på den radikale gruppes vegne sige følgende.

Det har for det radikale venstre været en selvfølge, at grønlænderne selv må afgøre deres forhold til EF. Det har den grønlandske befolkning gjort igennem den vejledende folkeafstemning, der som bekendt viste et flertal imod medlemskabet. Der var 52 pct., der stemte imod, og valgdeltagelsen var så høj som næsten 75 pct., hvad der er højt i Grønland. Der er altså ingen tvivl om, hvad den grønlandske befolkning mente.

Herefter er det Danmarks simple pligt i loyalitet over for en demokratisk beslutningsproces på Grønland at søge at opnå de bedst mulige vilkår for Grønland og dets befolkning og gøre dette i samarbejde med landstyre. Det er da også den linje, der er lagt i regeringens redegørelse, og den linje kan det radikale venstre helt tilslutte sig.

Det, man søger at opnå for Grønland, er nu en OLT-ordning, altså den ordning, der gælder for oversøiske lande og territorier. Den giver fri eksport for industrivarer uden kvantitative restriktioner, og den giver gunstige afsætningsvilkår for landbrugs- og fiskeriprodukter. Vi synes, at det vil være en god ordning, om vi kan opnå dette for Grønland. Kan vi ikke opnå dette, er det naturligt, at vi må fortsætte med forhandlingerne og opnå det for Grønland mest gunstige resultat.

Måtte jeg derefter sige et par ord om de bemærkninger, der er faldet fra forskellige ordførere. Jeg kan knytte det til det, som hr. Erhard Jakobsen sagde, men der har været lignende antydninger fra anden side: bliver der penge at betale, fordi Grønland har valgt at melde sig ud af EF, så er det ikke noget, Danmark kan hænge på. Sådan kan vi ikke handle. Grønland ønsker fortsat at have et rigsfællesskab med Danmark, og derfor kan Danmark ikke bære sig ad på den måde uden videre at sige, at hvis der er økonomiske følger, så bliver det grønlændernes egen sag. Det er en fælles sag, hvis vi ønsker at tage konsekvensen og respektere, at grønlænderne fortsat ønsker at være i rigsfællesskab med Danmark.

Der faldt nogle bemærkninger, som jeg ikke opfattede som særlig velmente over for det, der blev talt om. Det var hr. Erhard Jakobsens bemærkninger om, at det ikke skulle være græsrodsbevægelser og stemninger, der skulle bestemme. Nej, men det er vel til syvende og sidst befolkningen og dens indstilling, der er afgørende også i disse sager. Det er det i hvert fald for det radikale venstre. Det begynder tit som en græsrodsbevægelse, og det begynder heller ikke sjældent som en stemning og udvikler sig så til en fast overbevisning i befolkningen, og som demokrater har vi værsgo at bøje os for det.

Steen Folke (VS):

Jeg har tidligere, dagen efter folkeafstemningen i Grønland, haft lejlighed til at sige til lykke til det grønlandske folk med beslutningen om at udmelde Grønland af EF, men jeg vil godt gentage denne lykønskning.

Debatten i folketinget specielt om Grønlands forhold til EF er nødvendiggjort af, at Grønland i 1973 blev presset ind i EF sammen med Danmark trods et overvældende flertal i Grønland imod dette medlemskab. Grønland blev derved det eneste oversøiske område i EF med et direkte og fuldt medlemskab. VS anser EFs interesse i Grønlands medlemskab for klart imperialistisk i den forstand, at EF derved tilstræber kontrol over Grønlands ressourcer og markeds-, produktions- og afsætningsvilkårene i Grønland. Under EFs kontrol vil udviklingen i Grønland være bestemt af kræfter, som grønlænderne ikke selv er herrer over, og Grønland